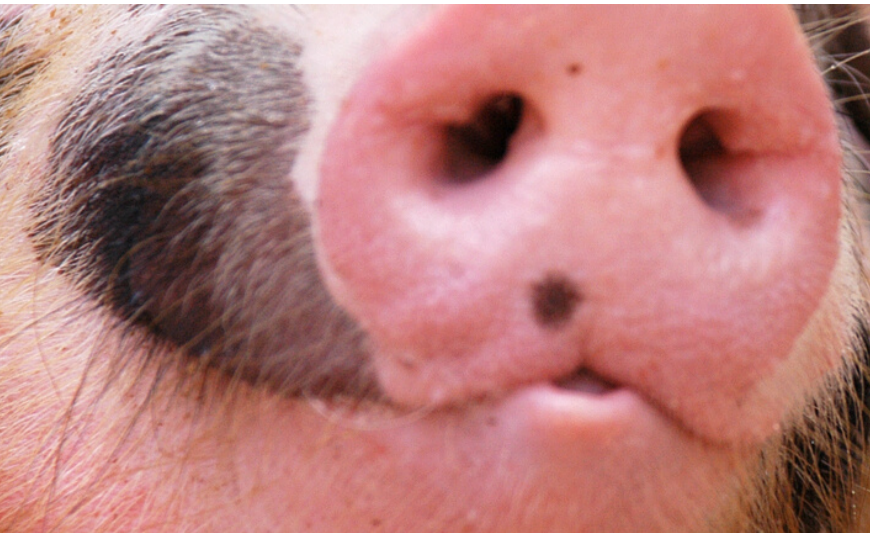
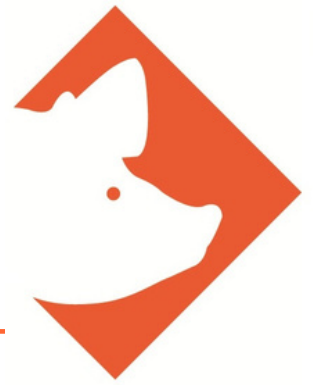

NIEUWSBRIEF

De Varkenspraktijk

DUURZAAM

Duurzaamheid en milieu zijn termen die we steeds vaker tegen het lijf lopen. Ook binnen de varkenshouderij ontkomen we er niet aan. Jan Paul neemt onze sector onder de loep op dit gebied. Dit terwijl Rudolf zijn "duurzaamheid" inmiddels dubbel en dwars bewezen heeft, maar nu toch écht afscheid heeft genomen van De Varkenspraktijk.

- Duurzame varkenshouderij
- Injectietechnieken
Accidentele zelfinjectie
- Test je kennis!
- Rudolf Raymakers met pensioen!
- SINS
Swine Inflammation and Necrosis Syndrome
- Even voorstellen: Sanne

Uw mening telt!

Om de kwaliteit van onze service te blijven optimaliseren willen we graag uw mening over bepaalde onderwerpen peilen.

Duim omhoog of omlaag? Wij horen het graag!

Ditmaal willen wij graag weten:

Hoe waardeert u de betrokkenheid van uw vaste varkensarts?

Duurzame varkenshouderij

Jan Paul Langens

Varkensarts De Varkenspraktijk, locatie Oss en Mill

Tegenwoordig moet alles duurzaam zijn, over welk gebied je ook praat. Maar wat is duurzaam? Volgens de Dikke van Dale bevat duurzaam de volgende facetten: 1) lang durend, 2) weinig aan slijtage of bederf onderhevig, 3) het milieu weinig belastend. Als je artikelen over duurzame varkenshouderij leest, wordt daar dierwelzijn (en volksgezondheid) vaak aan toegevoegd.

Milieu en dierwelzijn gaan niet altijd hand in hand. Daarom ga ik nu niet verder in op dierwelzijn. Als sector doen we veel voor het milieu, maar we zijn nog wel belastend voor de omgeving. In deze wijken we niet af van vele andere sectoren. Wanneer doen we het goed? De diverse onderzoeken maken het antwoord hierop niet gemakkelijker. Conclusies kunnen heel strijdig met elkaar zijn. Ook dit geldt overigens niet alleen voor onze sector. Bijvoorbeeld: is elektrisch rijden de oplossing? Er zijn onderzoeken die voor, maar ook die tegen pleiten. Toch is het zinvol om onszelf bewust te zijn van het vraagstuk en de discussie aan te gaan. Alleen dan kunnen we tot verbeteringen en verantwoord produceren komen.

De varkenshouderij is al sinds jaar en dag bezig met het minder belasten van het milieu. In de jaren '80 en '90 woog dat niet op tegen de uitbreiding van de varkensstapel, maar de laatste jaren zien we het aantal varkens in Nederland afnemen, zodat genomen maatregelen extra gunstig doorwerken. Als we eerlijk zijn waren de maatregelen in eerste instantie **kostprijs gedreven**, maar daarna ook vanuit **overtuiging** en **regelgeving**. Mooi aan het varken is dat werkelijk alles gebruikt wordt. Vlees, maar ook botten (bindmiddel), haren (borstels), darmwand (worst) en zo kan ik doorgaan tot alles gebruikt is.

Er wordt niets weggegooid. Dat is ook een vorm van duurzaamheid.

Niets is zwart-wit. Dat realiseerde ik me ook weer toen ik hierover nadacht. Er zijn al veel verbeteringen doorgevoerd. Ik licht ze graag uitgebreid toe op **onze website**. Denk bijvoorbeeld aan **efficiëntere varkens**, gebruik van **reststromen uit de humane industrie**, toepassen van **energie (terug)winning**, inzet van **regionale grondstoffen** en **mestverwerking**. Maar denk ook aan het geven van aandacht aan de **uitstoot van ammoniak en fijnstof** en de mogelijkheden die een **vakkundige en hoogstaande veehouderij** op milieutechnisch gebied bieden.

Toch blijven er ook nog volop aandachtspunten aanwezig. In **de uitgebreide versie van dit artikel** ga ik in op het gebruik van **voedingsgrondstoffen**, **transport**, **mestproblematiek**, mate van **uitstoot van gassen** en **fijnstof** en het bewust omgaan met **waterverstrekking**.

Ik kan het toch niet laten om op **onze website** ook nog enkele punten te benoemen die niet sec milieu zijn, maar in discussies wel degelijk onder duurzaamheid vallen: **reuk**, **transportbewegingen** en **'megastallen'** in het omgevingsbeeld.

De opsomming is verre van compleet, maar discussiepunten genoeg. Wat mij betreft moeten we een open gesprek voeren. We hebben als varkenssector al veel bereikt en ja, er is nog genoeg te doen. Respect naar elkaar voor wat we doen is hierin cruciaal. Openstaan voor elkaars ideeën en beperkingen is leerzaam. Discussies niet uit de weg gaan, maar in eerlijkheid voeren. Dan maken we ook hier nog weer een stap vooruit.

Injectietechnieken

Ondanks grote voorzichtigheid kan het voorkomen dat je zelf in aanraking komt met een gebruikte naald en/of vaccin. Aan accidentele zelfinjectie kleven risico's waaronder het oplopen van infecties en weefselschade. Wanneer dit gebeurt dient de injectieplaats direct te worden gespoeld, uitgedrukt en eventueel uitgezogen met een vacuümpomp.

Raadpleeg daarna de bijsluiter van het betreffende diergeneesmiddel, hierin wordt aangegeven wat te doen. Als deze informatie onduidelijk is, neem dan *altijd contact op met de huisarts*. Wanneer de pijn na het inwinnen van medisch advies of medisch onderzoek langer dan 12 uur aanhoudt, twijfel dan niet om *opnieuw contact op te nemen met de huisarts*.

Test je kennis!

In de praktijk komen we met regelmaat interessante beelden tegen. Weet u waar we bij de bovenstaande foto mee te maken hebben?

- A. White spots
- B. Calciumneerslag
- C. Bloedvergiftiging

Klik [hier](#) voor het juiste antwoord!

Rudolf Raymakers met pensioen!

Twee jaar nadat Rudolf van zijn pensioen is gaan genieten, heeft afgelopen april eindelijk zijn welverdiende afscheids-symposium plaatsgevonden.

Dat twee jaar na dato de opkomst nog net zo groot was als in 2020 werd verwacht, geeft aan wat hij heeft betekend voor zowel de varkens- als de veterinaire sector.

Zijn rol als voorzitter van 'Groep Varken' binnen de dierenartsenvereniging tijdens de varkenspest. Zijn actieve rol in het onderzoeken van bijvoorbeeld

APP en Streptokokken, waarbij het advies van het tomenbeleid onderbouwd werd. De sector laten inzien dat gebruik van antibiotica beperkt zou moeten worden en ga zo maar door. Al met al een carrière om trots op te zijn.

Rudolf, bedankt!

SINS

In het veld is SINS een term die steeds vaker valt. SINS staat voor *Swine Inflammation and Necrosis Syndrome*; een aandoening bij varkens die zich uit in *ontstekingen* en *necrose*. De aandoening is gevonden bij zowel zogende als gespeende biggen en vleesvarkens. De oorzaak is (nog) onbekend maar lijkt een *combinatie van factoren* zoals darmgezondheid, huisvesting, hygiëne, (myco)toxines, stress en voeding. Deze lijken niet alleen van belang in het aangedane dier, maar ook bij zeugen aangezien biggen aangetast kunnen worden geboren.

Het vaakst zijn één of meerdere van de volgende *lichaamsdelen aangetast*: staart, oren, klauwtjes, spenen of kop. Eerste tekenen zijn *verlies van haren* gevolgd door geringe zwelling en roodheid. Pas in een later stadium kan eventueel *necrose* optreden. Subtiële tekenen zoals haarverlies zijn in de praktijk makkelijk te missen wanneer je hier niet specifiek naar zoekt. Dat de term SINS toch steeds vaker valt, komt met name doordat het volgens sommigen een *ander licht* werpt op oor- en staartbijten.

Als oorzaak voor zichtbare oor- of staartschade zou men namelijk niet meer alleen kunnen denken aan bijterij, maar ook aan SINS. Beiden zijn echter *complexe en multi-factoriële problemen* waarbij dezelfde risicofactoren een rol lijken te spelen. Het vinden van symptomen passend bij SINS betekent daarnaast niet dat bijterij geen rol speelt.

Even voorstellen

Ik ben *Sanne de Keijzer* en woon samen met mijn dochter en enkele huisdieren in Oijen. Na de opleidingen veehouderij, paraveterinair en biotechnicus op de MAS/Helicon Oss heb ik enkele jaren bij een varkensbedrijf gewerkt.

In 2008 ben ik bij dierenartsencentrum

De Heikant in Volkel begonnen als assistente. Nu, twee fusies later, ben ik met veel plezier werkzaam bij De Varkenspraktijk.

Ik ben medeverantwoordelijk voor apotheek en baliewerkzaamheden voor zowel De Varkenspraktijk als De Herkauwerspraktijk op locatie Mill.